

støttelse kunde lindre denne Mands svære Sygdom. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa ærede Medlemmer at stemme for Henvisningen af disse to Andragender, altsaa Indstillingerne Nr. 4 og 10.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Det Andragende, der findes opført under Nr. 22 fra pensioneret Landpostbud P. Nielsen, Barrit Station, har Mindretallet i Finansudvalget foreslaaet at henvise til Indenrigsministeren. Jeg skal paa det bedste anbefale Tinget at slutte sig dertil. Det drejer sig om et Postbud, som i 29 Aar har forrettet sin Tjeneste i Barrit. Han er 62 Aar gammel. For en Tid siden paadrog han sig en gastrisk Feber. Der var en Epidemi i hans Postdistrikt, ikke hvor han boede, men paa den Route, han hver Dag passerede. Det er derfor temmelig sandsynligt, at han har paadraget sig sin Sygdom under Udførelsen af sin Tjeneste. Sygdommen resulterede i en Øjensvaghed, og nu er det kommet dertil, at han er saa godt som blind. Det oplyses, at han er henvist til kun at kende sin Familie paa Stemmen, da han ikke kan hjælpe sig ved Synet, og naar han skal ud, maa han famle sig frem for at finde Døren. I det hele er han saaledes, at han intet som helst kan tjene. Hans Kone er ogsaa svag.

Han har selvfølgelig maattet tage sin Afsked og har da faaet tilstaaet en Pension paa 370 Kr. Det vil sige, at han ikke har faaet $\frac{2}{3}$ af Lønnen i Pension, for det kunde ikke tilkomme ham under ordinære Forhold. Pensionsloven indeholder imidlertid en Bestemmelse om, at den, der paadrager sig sin Svaghed under Udførelsen af sin Tjeneste, kan faa $\frac{2}{3}$ af Lønnen i Pension, selv om han gaar af, førend han er naaet saa vidt, at han har Krav paa en saa stor Pension. Nu andrager Landpostbudet om, at der maa blive tilstaaet ham $\frac{2}{3}$ af hans Løn i Pension. Han oplyser, at han intet som helst ejer. Han besidder ganske vist en jordløs Ejendom, men derpaa har han en Gæld paa 2,000 Kr. og han har en aarlig Udgift af 104 Kr. til Forrentning, Skatter osv. af denne Ejendom, saa han altsaa kun har 266 Kr. aarlig tilbage at leve af eller 5 Kr. ugentlig til ham og Hustru. Det forekommer mig,

at der var Anledning til at imødekomme hans Andragende, saa meget mere som det let kunde lade sig gøre.

Vi have i Vinter under Finanslovens Behandling tilstaaet en forhøjet Pension til en Embedsmand i Krigsministeriet med den Motivering, at han havde haft uheldige Avancementsforhold. Disse Embedsmænd faa 10 Gange saa meget i Pension som dette Landpostbud. Naar man kan gaa til en saadan Pensionsforhøjelse uden at frygte Konsekvenser, maa man ogsaa kunne gøre det, naar der er Tale om et Landpostbud, der i 29 Aar har forrettet sin Tjeneste, som kan møde frem med Anbefalinger fra alle derude, og som er bleven blind efter al Sandsynlighed som Følge af en Sygdom, han har paadraget sig i sin Tjeneste. De 266 Kr., han og hans Hustru have at leve af, ere lige tilstrækkelige til, at det sikkert ikke vil blive ham muligt at faa Alderdomsunderstøttelse. Man kan let tænke sig, hvorledes Livet da maa forme sig for ham, der er blind, og hans Hustru, der er svag, nu efter at han har tjent Staten i 29 Aar. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at han ikke stiller sig alt for afvisende her.

Der er tidligere her i Tinget faldet Udtalelser fra Kredens Repræsentant, der vise, at han, der kender Forholdene nøje, vil anbefale Andragendet. Jeg vil derfor henstille baade til Flertallet og til den højtærede Minister, om der ikke var Mulighed for, at vi kunde faa denne Pension forhøjet. Jeg tror, at hvis ikke Ministeren havde stillet sig saa afvisende, havde Flertallet i Finansudvalget sikkert heller ikke stillet sig saa afvisende, som det nu har. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at man, naar man ser hen til, hvorledes man har stillet sig overfor andre, ogsaa vilde være gaaet med til dette Andragende, hvis ikke Ministeren havde stillet sig pure afvisende i Udvalget.

Der faldt ved tidligere Lejlighed en Udtalelse af det ærede Medlem for Bjerrekredsen (Jørgen Jensen), da jeg fremdrog en Sag, hvor man paa samme Maade som her stillede sig karrigt og smaaligt afvisende lige overfor Spørgsmaalet om Forhøjelse af en Understøttelse, om, at jeg havde skyndt mig at anbefale dette Forslag for at komme først. Jeg vil sige til